

“Els cristians hem d’obrir nous solcs de justícia i esperança per al nostre país”

Dc, 11/09/2019 per Catalunya Religió

[L'opinió publicada](#)

(CR) Aquest 11 de setembre s’ha celebrat com cada any una missa a la Basílica de Santa Maria del Mar pels defensors de Catalunya. L’acte està organitzat per la Lliga de la Mare de Déu de Montserrat i l’ha presidit el seu consiliari i monjo de Montserrat, Josep Miquel Bausset.

Aquest és el text de l’homilia.

Homilia. Diada Nacional de Catalunya.

11 de setembre de 2019

Josep Miquel Bausset, osb

Centre Català, una entitat catalanista fundada el 1882, va organitzar per a l’11 de setembre del 1886 una missa a l’església de Santa Maria del Mar de Barcelona, a fi de recordar les víctimes en la defensa de la ciutat l’11 de setembre del 1714. pic.twitter.com/msUawgxf3R

— David Torrents (@torrents_d) [September 11, 2019](#)

Sigueu benvinguts, germans i germanes a aquesta basílica de Santa Maria del Mar. Tot seguint una tradició més que centenària, cada 11 de setembre ens hi apleguem en aquesta sagrada nau per oferir l’eucaristia en sufragi dels defensors

de les llibertats de Catalunya i per tots els patriotes que han lliurat la seva vida al servei del nostre Poble.

Ara en uns moments de silenci, acollim el perdó i la misericòrdia de Déu, que purifica els nostres cors.

“Ser deixeble no és només resar i celebrar, sinó un compromís amb la vida”. Ho deia recentment el bisbe brasiler, André De Witte (Religió Digital, 23 d’agost de 2019). Ser deixeble de Jesús, germanes i germans, és seguir les seves petjades i viure com ell, atents a les necessitats i al dolor dels qui més sofreixen. Per això el bisbe màrtir argentí, Enrique Angelelli, beatificat el dia de la Mare de Déu de Montserrat d’aquest any, deia referint-se als pastors de l’Església: *“Per servir cal tenir una oïda atenta a l’Evangeli i l’altra al poble”*. I el també el bisbe Gustavo Carrara, auxiliar de Buenos Aires, deia: *“L’Església ha d’estar atenta a la qüestió social”* (Religió Digital, 5 de març de 2017)

I és que els cristians catalans no ens podem desentendre de la situació que viu el nostre País. Hem de viure amb una oïda atenta a l’Evangeli i l’altra al poble. Ho deia també, d’una manera semblant, el papa Francesc en la seva exhortació Evangelii Gaudium: *“Ningú no pot exigir-nos que releguem la religió a la intimitat secreta de les persones, sense cap influència en la vida social i nacional, sense preocupar-nos per la salut de les institucions de la societat civil, sense opinar sobre els esdeveniments que afecten els ciutadans”* (EG, 183).

Per això les benaurances ens hi ajuden a enterrar costums que no ens ajuden, pors que paralitzen, prejudicis que separen, odis que maten. Cal, germanes i germans, arrelats en les benaurances, superar amors sense compromisos, paraules buides sense veritat, camins sense horitzons. Els cristians hem de posar les mans a l’arada i obrir nous solcs de justícia i d’esperança per al nostre país. Hem de saber desprendre’ns de les paràlisis del passat, per tal de viure d’una manera nova, sense somiar amb els alls i les cebes de l’opressió i de l’esclavatge d’Egipte. Hem de saber mirar sempre endavant per no convertir-nos en una estàtua de sal. Amb aquestes paraules del papa (RD 29 de juny de 2019), Francesc ens convida a viure amb la llibertat interior dels fills de Déu, per tal d’alliberar-nos del que ens obstaculitza de ser deixebles de Jesús. Hem de ser lliures i creatius. No esclaus, conformistes, mesells.

Com Jesús, hem de ser itinerants i nòmades, no sedentaris, pelegrins en ruta, sense portar res a sobre, alliberats del que ens encadena i ens impedeix de mirar sempre endavant. Hem de deixar seguretats i confortos per compartir la vida dels altres, per descobrir el camí a mida que anem caminant, sense conformismes, oberts a la novetat de l’Esperit i de l’Evangeli, sense aferrar-nos al que hem fet sempre.

Com a cristians catalans hem d’omplir de llavors d’esperança els camins erms i assedegats i les vides buides i sense força. Hem de caminar en la veritat i en la humilitat per tal de mirar el món i els altres d’una manera nova. Així arribarem a ser artesans de bondat, de bellesa, de fraternitat, de llibertat, de pau. Sensibles i sol·lícits pel sofriment i les llàgrimes del nostre mon, com ens demana el papa, atents i solidaris amb el dolor dels qui són a la presó o a l’exili. I és que com ens recorda el bisbe Xavier Novell, amb unes paraules del papa, *“la presó preventiva constitueix una altra forma de pena il·lícita amagada, més enllà d’un vernís de legalitat”* (Full Diocesà de Solsona, 8 de setembre de 2019).

Per superar contrarietats i entrebancs, ens hi cal confiança i disponibilitat, per tal de no caure en el desànim.

En el moment que vivim, hem de saber transmetre l'alegria de l'Evangelí i l'esperança que neix de la Pasqua, sense rendir-nos, sense caure en el pessimisme ni en la decepció. La Paraula de Déu que il·lumina la nostra vida, és sempre paraula que encoratja i obre nous camins de diàleg i d'entesa. Per això faig meves les declaracions dels abats i abadesses benedictines i cistercenques, quan fa dos anys demanaven *“un diàleg sincer i pacífic”*, perquè *“els polítics cerquin solucions i no deixin enquistar un problema que, per la força o amb posicions maximalistes, sols s'agreuja”* (Catalunya Religió, 3 d'octubre de 2017).

Com a Església, com ens recorda el bisbe Xavier Novell, *“hem d'aportar alguna cosa que ajudi la nostra societat”* (Full Diocesà de Solsona, 8 de setembre de 2019), per tal de trobar una solució dialogada a la situació que vivim.

Fa un mes, els bisbes de Colòmbia, amb motiu del bicentenari de la independència d'aquell país, donaven gràcies a Déu per les *“persones que participaren en la gesta alliberadora, els qui amb generositat bressolaren el somni de llibertat i els qui oferiren les seves vides per la llibertat del poble”*. Per això agraïen Déu *“l'entrega i els esforços de tants preveres, religiosos i fidels que col·laboraren amb veritable heroisme en les lluites per la llibertat”*. I és que, com deien els bisbes colombians, *“la fe cristiana il·luminà i acompanyà els processos que ens portaren a la independència”*. També nosaltres donem gràcies a Déu pels patriotes que donaren la seva vida per la llibertat del nostre Poble.

Demanem l'intercessió de la Mare de Déu de Montserrat, perquè vetlli per Catalunya per tal que mai no es desfaci aquest poble català que ella espiritualment engendrà.